

Předkládám k obhajobě diplomovou práci věnovanou tématu města, urbanizace či fenoménům urbánního, úžeji problematice architektury a urbanistiky. Celkový náhled, kterým tato rozlehlá témata spojuji, chce být především kulturologický. Spočívá méně v evidenci či chronologii reálií, více v pokusu o shrnutí interpretačních hledisek, definic sociokulturních jevů, dlouhodobých procesů, až k postižení souvisejících obecných rysů kultury, resp. kultury ve vztahu k civilizaci. Město je pro nás reprezentací kulturní a civilizační. V rozponu mezi nimi se volně pohybuje i tato práce. V prvním plánu, který se kryje s rozsáhlejší úvodní kapitolou, vymezujeme tematické pole práce s námi sledovanými pojmy, kategoriemi a problémy. Jsou jimi pojem existenciálního prostoru, fenomén místa, prostor a čas, kategorie historicity a moderny, veřejný prostor, vztah urbánlního k tradiční rurální kultuře i "kyber-kultuře sítě". V tomto zaměření nelze odhlédnout od diskursu těchto témat - a ten je i v textech teorie architektury filosofický. Vedení kulturní ekologií, jak naše témata akcentovala, dále v inspiraci NorbergSchulzovou fenomenologií architektury, a tedy Heideggerovou ontologií, až k "ontologii každodennosti". Subjektivní vnímání světa skrze fenomény - tedy takto vymezený "přirozený svět" - tvoří prvotní existenciální kritérium celé naší práce. V distinkci k němu se umísťuje téma moderny, resp. modernity, jak se objevuje v novověkém myšlení. To je ústřední kategorie, která pojmenovává jev evropského města a vůči níž se vymezuje i předmoderní či postmoderní "existenciální topografie". Podobně se dotýkáme toho, jak se vůči moderně vymezují i myšlenkové pohyby ve filosofii posledních padesáti let, zejména (post) strukturalistické a tzv. postmoderní.